

MATTHEÛS

9:18-26

Jezus geneest een vrouw die Hem in geloof aanraakt en wekt de dochter van Jairo op uit de dood.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/9-18-26

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Mattheüs en Lukas over Jaïrus	5 min	3
2	De bloedvloeiende vrouw raakt Jezus aan	5 min	5
3	Geloof en de genezende kracht van God	8 min	8
4	Jezus wekt de dochter van Jaïrus op	5 min	12
5	Jezus geeft leven aan de doden	2 min	15
	Om verder te lezen		16

1

Mattheüs en Lukas over Jairus

Terwijl we verdergaan met onze studie van het leven van Jezus in het Nieuwe Testament, gaan we naar Mattheüs 9, te beginnen bij vers 18, waar we lezen:

Toen Hij deze dingen tot hen sprak, zie, er kwam een leidinggevende, die Hem aanbad en zei: Mijn dochter is zojuist gestorven, maar kom, leg Uw hand op haar en zij zal leven. En Jezus stond op en volgde hem met Zijn discipelen. En zie, een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeelingen had, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; want zij zei bij zichzelf: Als ik alleen maar Zijn bovenkleed aanraak, zal ik gezond worden. Jezus keerde Zich om, zag haar en zei: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden. En de vrouw was vanaf dat moment gezond. Toen Jezus in het huis van de leidinggevende kwam, en de fluitspelers en de misbaar makende menigte zag, zei Hij tegen hen: Vertrek, want het meisje is niet gestorven, maar het slaapt. En zij lachten Hem uit. Toen de menigte weggestuurd was, ging Hij naar binnen en greep haar hand; en het meisje stond op. En het gerucht hierover verspreidde zich door heel dat gebied.

MATTHEÛS 9:18-26

Dit verslag in Mattheüs is een goede illustratie van het feit dat de verhalen over het leven van Jezus in verschillende evangeliën soms iets anders worden behandeld of weergegeven. Deze verschillen zijn in zekere zin een bewijs van hun waarachtigheid. Want als deze verhalen niet waar waren, zou je verwachten dat degenen die ze opschreven met elkaar hadden overlegd over de manier waarop ze het verhaal zouden vertellen, zodat ze elkaar uiteindelijk niet zouden tegenspreken.

Mattheüs spreekt hierin niemand anders tegen, hoewel Lukas het verhaal van deze genezing ook vertelt, in Lukas 8. Mattheüs en Lukas vertellen het verhaal op verschillende manieren. Lukas geeft een veel uitvoeriger verslag, terwijl Mattheüs het verhaal behoorlijk heeft ingekort. Mattheüs doet dit van tijd tot tijd, en andere evangelienschrijvers doen dat ook. Ze korten het verhaal in, in die zin dat ze alleen de grote lijnen ervan geven in plaats van alle bijzonderheden.

Mattheüs zegt bijvoorbeeld dat de leider naar Jezus kwam en zei:

Mijn dochter is net gestorven. Kom haar genezen.

Maar in Lukas krijgen we een uitvoeriger verslag. De man kwam naar Jezus voordat zijn dochter stierf en vroeg Jezus om mee te komen en haar te genezen. Toen ze zijn huis naderden, kwamen er boodschappers die de man vertelden dat zijn dochter inmiddels gestorven was. Jezus zei:

Maar toen Jezus dat hoorde, antwoordde Hij hem: Wees niet bevreesd, geloof alleen, en zij zal behouden worden.

LUKAS 8:50

We zien dat Mattheüs enkele van die bijzonderheden overslaat om het verhaal in de kern te vertellen. Hier is een man van wie de dochter stierf, en Jezus genas haar. Zo wordt er ook in het verhaal van de vrouw die aan bloedvloeingen leed en de zoom van Zijn kleed aanraakte, in Lukas veel meer informatie gegeven dan in Mattheüs. Maar dat komt alleen doordat Mattheüs niet zoveel bijzonderheden wilde geven en het verhaal heeft ingekort.

Nu we dit verhaal in Mattheüs bekijken, wil ik graag wat informatie aanvullen die we uit de parallelle passage in Lukas krijgen. Wanneer er staat dat de man die naar Jezus kwam een leider was, moeten we begrijpen dat hij geen bestuurder was zoals een Romeinse functionaris. Hij was geen magistraat. Hij was geen koning, gouverneur of proconsul. Deze man was een leider van de synagoge, en de leider van de synagoge was in Israël niet werkelijk iemand met veel gezag. Hij was zoiets als de ceremoniemeester. Hij was de man die de dienst in de synagoge leidde.

In de synagoge gebeurde van alles, en er moest iemand zijn die de activiteiten coördineerde. Dat deed de leider van de synagoge. Misschien preekte hij niet eens in de synagoge. Misschien koos hij daar iemand anders voor uit, maar hij was degene die ervoor zorgde dat de dienst in de synagoge ordelijk verliep. Dit was dus geen hooggeplaatste functionaris. Toch was hij in zijn eigen gemeenschap, in die synagoge, een erkende godsdienstige leider.

Lukas vertelt ons ook, en Mattheüs doet dat niet, dat deze man Jaïrus heette en dat zijn dochter twaalf jaar oud was en stierf. Maar de man kwam naar Jezus voordat zij stierf. Het is goed om de passage in Lukas erbij te nemen en te lezen, zodat we wat aanvullende informatie zien. In Lukas 8, vers 41, staat:

En zie, er kwam een man, van wie de naam Jaïrus was. Hij was een leidinggevende in de synagoge. Hij viel aan de voeten van Jezus en smeekte Hem naar zijn huis te komen. Hij had namelijk één kind, een dochter van ongeveer twaalf jaar, en die lag op sterven. Toen Hij erheen ging, drong de menigte zich om Hem heen.

LUKAS 8:41-42

2

De bloedvloeiende vrouw raakt Jezus aan

Nu is Hij op weg naar het huis van Jaïrus om dit meisje te genezen, dat nog niet gestorven is. Onderweg gebeurt er iets anders. Er vindt nog een wonder plaats. Het gebeurde terwijl Jezus omringd en van alle kanten verdrongen werd door mensen. Hij nam voor dit wonder zelfs helemaal niet het initiatief. Het overkwam Hem eenvoudigweg, en pas nadat het gebeurd was, merkte Hij het.

Er staat:

En een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeingen had en die al haar bezit aan dokters uitgegeven had, maar door niemand genezen had kunnen worden, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; en onmiddellijk hield het vloeien van haar bloed op. En Jezus zei: Wie is het die Mij heeft aangeraakt? Toen zij het allen ontkenden, zeiden Petrus en die bij hem waren: Meester, de menigte duwt tegen U aan en verdringt U, en U zegt: Wie is het die Mij aangeraakt heeft?

LUKAS 8:43-45

Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, kwam zij bevend naar Hem toe, en nadat zij voor Hem neergevallen was, vertelde zij voor heel het volk om welke reden zij Hem aangeraakt had en dat zij onmiddellijk genezen was.

LUKAS 8:47

Laten we nu afzonderlijk over dit verhaal spreken. Het staat midden in het verhaal over de dochter van Jaïrus. Jaïrus is naar Jezus toe gekomen en heeft Hem gevraagd mee te komen om zijn dochter te genezen. Maar voordat Jezus daar aankomt, gebeurt er iets anders. Wat is dat andere voorval? Hier is een vrouw die precies zo lang ziek is als de dochter van Jaïrus in leven is. Er wordt ons verteld dat de dochter van Jaïrus twaalf jaar oud was. Deze vrouw heeft al twaalf jaar een kwaal.

De kwaal van deze vrouw was een bloedvloeing, wat betekent dat ze een inwendige bloeding had. Die was blijkbaar voortdurend aanwezig of kwam met tussenpozen terug, gedurende een hele periode van twaalf jaar. Dat zou voor iedere vrouw die zulke vrouwelijke problemen had een reden tot bezorgdheid zijn, zeker als er geen nauwkeurige medische wetenschap beschikbaar was om te helpen. Het zou heel verontrustend zijn om voortdurend op deze manier te bloeden.

Maar in de Joodse samenleving was het erger dan alleen verontrustend. Het was iets waardoor iemand verstoten zou worden. Want volgens de wet werd iemand, man of vrouw, die een inwendige bloeding of enige bloedvloeïing had, onrein genoemd tot het moment waarop de bloeding ophield. In feite was iedere vrouw om diezelfde reden eens per maand onrein. Maar hier was een vrouw bij wie de vrouwelijke problemen twaalf jaar lang onophoudelijk voortduurden. Dat zou betekenen dat ze niet naar de tempel kon gaan. Ze kon niet naar de synagoge gaan. Ze kon niet met mensen omgaan. Volgens de wet zou iedereen die haar in deze toestand aanraakte, onrein worden. Ook die persoon zou na dat contact een tijdlang niet naar de tempel mogen gaan of met anderen mogen omgaan.

Je kunt dus zien dat haar toestand meer was dan alleen een lichamelijk probleem. Wat haar toestand moeilijk maakte, was meer dan alleen het lichamelijke ongemak en de onzekerheid over wat er met haar aan de hand was. Dat zou al een kwelling voor haar zijn, maar ze was ook afgezonderd van alle mensen en van de tempel en de synagoge. Als iemand enig contact met haar had, zou die persoon onrein worden, en daarom meden de mensen haar.

Bovendien had ze al het geld dat ze had uitgegeven aan artsen, voor zover die er in die tijd waren. En de artsen waren evenmin in staat geweest haar problemen op te lossen. Ze was dus vrijwel zonder hoop. Ze had over Jezus gehoord. Jezus stond erom bekend dat Hij rondging, zieke mensen aanraakte, zelfs melaatsen, en hen genas. Maar zou Jezus een vrouw met een bloedvloeïing aanraken en haar genezen? Zou dat Hem volgens de wet niet onrein maken? Als Hij haar aanraakte, zou Hij net als zij onrein zijn. Durfde ze te hopen dat Hij dat misschien zou doen?

Als zij Hem aanraakte zonder dat Hij het wist, zou Hij natuurlijk niet verplicht zijn Zich als een onrein persoon af te zonderen, want Hij zou het niet weten. Ze wist zeker dat Hij de kracht had om haar te genezen als ze Hem aanraakte. Daarom wilde ze het in het geheim doen. Ze wilde van achteren naar Hem toe sluipen en alleen de zoom van Zijn bovenkleed aanraken, waar Hij het niet zou voelen. Dan zou Hij niet verplicht zijn Zich als een onrein persoon af te zonderen, omdat Hij er niets van zou weten. Toch wist ze zeker dat ze op deze manier genezen zou worden.

Ze hoefde het niet op deze manier te doen. Ik geloof dat Jezus haar hoe dan ook zou hebben aangeraakt. De reden daarvoor is dat Hij eens hetzelfde deed toen Hij tegenover een melaatse stond. Volgens de wet ben je onrein als je een melaatse aanraakt. Maar Jezus raakte de melaatse aan en Hij werd niet onrein. De melaatse werd rein. Daarom hebben we geen reden eraan te twijfelen dat Jezus haar graag zou hebben aangeraakt en genezen als ze op de normale manier naar Hem toe was gekomen.

Maar kennelijk had ze daar geen zekerheid over en wilde ze het risico niet nemen. Daarom dacht ze dat ze van achteren naar Hem toe zou gaan en op de een of andere manier heel terloops alleen Zijn kleding zou aanraken, zodat ze niet veel aandacht op zichzelf zou vestigen. Dan zou ze genezen worden.

3

Geloof en de genezende kracht van God

Dit getuigt van een geweldig geloof. Ze had niet alleen het geloof dat Jezus kon genezen, maar ze geloofde dat Hij kon genezen zonder te weten dat Hij aan het genezen was. Dat is belangrijk, want er zijn mensen die genezingen tot stand lijken te brengen, maar in werkelijkheid trucs uithalen. Er zijn mensen die doen alsof ze de kracht hebben om te genezen. Ik hoef niemand bij naam te noemen, maar de afgelopen jaren zijn er enkelen op televisie geweest. Sommigen van hen zijn ontmaskerd. Er zijn altijd charlatans geweest die beweerden dat ze konden genezen en die bedrieglijke dingen deden die helemaal geen echte genezingen waren, maar die hun wel de reputatie bezorgden dat ze konden genezen.

Maar zij wist dat Jezus niet een van hen was. Zij wist dat Zijn genezende kracht echt was en van God kwam. Daar was ze zo sterk van overtuigd dat God haar zou genezen, of Jezus het nu wist of niet, als ze maar met Hem in aanraking kwam. Het idee dat er kracht van een heilige man op je zou worden overgedragen wanneer je lichamelijk contact met hem had, vindt zelfs enige rechtvaardiging in het Oude Testament. We kennen een geval in 2 Koningen, hoofdstuk 13, waarin een man in de strijd gedood was. Zijn vrienden wierpen hem in een grot om zich snel van zijn lichaam te ontdoen, omdat de vijand eraan kwam en ze zijn lichaam uit de weg wilden hebben. De grot

waarin ze zijn lichaam wierpen, bleek de plaats te zijn waar de profeet Elisa begraven was. Elisa bestond tegen die tijd alleen nog uit beenderen. Zijn lichaam was vergaan. Maar de Bijbel zegt dat toen het dode lichaam van deze man de beenderen van Elisa aanraakte, het dode lichaam weer tot leven kwam. Niet dat van Elisa, maar dat van de andere man. Elisa, de man van God door wie de Heilige Geest zo krachtig had gewerkt, kon dus zelfs door aanraking met zijn beenderen een dode opwekken, hoewel Elisa zich daar beslist niet van bewust was.

Dit was duidelijk een wonder dat God deed in samenhang met Zijn boodschapper Elisa. God deed zulke dingen om te laten zien dat deze mannen Zijn boodschappers waren. Zelfs nadat Elisa gestorven was, wilde God Israël eraan herinneren dat Elisa Gods boodschapper was. Daarom deed God op deze manier een wonder. Het werd met Elisa in verband gebracht doordat de man de beenderen van Elisa aanraakte. Dat verleende nog meer geloofwaardigheid aan de woorden die Elisa tot hen had gepredikt.

Jezus was Gods boodschapper, en dat wist zij. Zij wist dat Gods genezende kracht door Hem werkzaam was en dus aanwezig was. Ze dacht dat Jezus Zich daarvan niet bewust hoefde te zijn. De beenderen van Elisa waren zich er immers evenmin van bewust dat de dode man ze aanraakte en weer tot leven kwam. Zo zou ook zij weer gezond kunnen worden als ze de zoom van Jezus' kleding aanraakte. Ze was er zeker van dat haar ziekte, die de artsen niet hadden kunnen genezen, door de kracht van Jezus verholpen zou worden.

Dus raakte ze Hem in de menigte aan, en Jezus voelde onmiddellijk dat er kracht van Hem uitging. De kracht van God was in Hem. Kennelijk was die zo in Hem aanwezig dat Hij het kon voelen wanneer die kracht werkzaam was. Dit is opmerkelijk, want die kracht werkte niet volgens Zijn wil. Jezus bezat de kracht van God, maar Hij bepaalde niet wanneer de kracht van God iemand wel of niet zou genezen. Dat was niet Jezus' werk. Dat was het werk van de Vader. Deze vrouw werd genezen zonder dat Jezus wist dat ze Hem had aangeraakt. Pas daarna wist Hij dat er kracht van Hem was uitgegaan, en Hij zei dat haar geloof haar had genezen.

Wat Hij daarmee bedoelde, was natuurlijk dat haar geloof in Hem ervoor had gezorgd dat zij haar genezing van God ontving. Niet Jezus Zelf, maar de Vader eerde haar geloof. Jezus ontdekte pas achteraf dat het gebeurd was. Dit stemt overeen met alles wat Jezus onderwees over Zijn verhouding tot de Vader. Hij was er namelijk niet om Zijn eigen wil te doen, maar om te doen wat de Vader deed, wat Hij de Vader zag doen, en om de woorden te spreken die de Vader Hem gaf. Jezus was er niet om Zijn Vader te vervangen. Hij was er om mensen tot de Vader te brengen. Hij was er niet om Zijn eigen wil te doen, maar om de wil van de Vader te doen. Hij zei in Johannes 14:

Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

JOHANNES 14:10

We kunnen dus zien dat deze vrouw dit door ervaring ontdekte. Jezus wist niet wie Hem had aangeraakt, maar God wist het wel, en God genas haar. Jezus wist echter wel dat iemand Hem had aangeraakt. Hij zei:

Wie heeft Mij aangeraakt?

Petrus vond dat blijkbaar een nogal onredelijke vraag, omdat er kennelijk drommen mensen om Hem heen stonden die Hem verdrongen, Hem aanraakten, tegen Hem aan botsten, enzovoort. Dat gebeurde nogal vaak in deze nauwe straten. Petrus zei:

Hoe bedoelt U: 'Wie heeft U aangeraakt?' Iedereen raakt U aan.

Jezus zei:

Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.

LUKAS 8:46

Slechts één persoon in de menigte had Hem in geloof aangeraakt. Het is ook opmerkelijk, want de vrouw had Hem niet eens aangeraakt. Ze had alleen Zijn kleding aangeraakt, en toch voelde Hij die aanraking. Hij merkte niets van het gedrang, het

botsen en al die aanrakingen van andere mensen die geen geloof hadden, omdat er niets van Hem uitging en in hen kwam. Ze zochten geen contact met Hem in geloof. Ze waren heel dicht bij Hem, maar ze hadden geen geloof.

Het doet me denken aan mensen die heel vaak naar de kerk gaan, maar nooit enig geloof in Christus hebben. Ze staan in contact met Jezus, maar er gaat nooit kracht van Hem uit om hen te genezen, hen te helpen, hen beter te maken of hen te behouden, omdat ze niet in geloof hun hand uitstrekken en Hem aanraken. Misschien leven ze hun hele leven heel dicht bij Hem. Misschien hebben ze vaak contact met Hem door het bezoeken van de kerk of wat dan ook. Maar als iemand geen geloof heeft, ontvangt hij niets van God.

Jakobus verwoordde het in Jakobus, hoofdstuk 1, als volgt:

Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twijfelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee, die door de wind voortgestuwd en op- en-neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Heere.

JAKOBUS 1:6-7

Met andere woorden, de man die geen geloof heeft, moet niet verwachten dat hij iets van de Heere zal ontvangen.

Hier is dus een vrouw die geloof had. Haar geloof was op Christus gericht. Ze raakte Hem aan. Hij genas haar duidelijk niet met opzet. Ze werd door God genezen vanwege haar geloof in Christus. Dat is alles wat Jezus zei. Jezus zei niet: „Ik heb je genezen.” Hij zei:

Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u genezen; ga heen in vrede!

LUKAS 8:48

Om precies te zijn: God genas haar natuurlijk vanwege haar geloof, maar dat is nog steeds een andere manier om hetzelfde te zeggen. En dus zei Hij haar dat ze in vrede moest gaan, en dat deed ze inderdaad. Ze had een nieuw leven, nadat ze twaalf jaar als het ware dood was geweest en van familie, vrienden en de synagoge gescheiden was geweest.

4

Jezus wekt de dochter van Jaïrus op

Toen deze vrouw wegging, vervolgde Jezus Zijn tocht naar het huis van de man die een dochter had die hulp nodig had. Volgens de laatste berichten die zij hadden ontvangen, was ze ziek. Maar in vers 49 van Lukas 8 staat:

Terwijl Hij nog sprak, kwam er iemand van het huis van het hoofd van de synagoge en zei tegen hem: Uw dochter is gestorven; val de Meester niet lastig. Maar toen Jezus dat hoorde, antwoordde Hij hem: Wees niet bevreesd, geloof alleen, en zij zal behouden worden.

LUKAS 8:49-50

Dat wil zeggen: terwijl Hij sprak met deze vrouw die aan bloedvloeïing leed, kwam er iemand uit het huis van de overste van de synagoge, die tegen hem zei:

Uw dochter is dood. Val de leraar niet lastig.

Maar toen Jezus het hoorde, antwoordde Hij hem:

Wees niet bang. Geloof alleen, dan zal ze weer beter worden.

Er is iets aan deze korte woordenwisseling wat mij altijd geraakt heeft als het gaat om Jezus' medeleven en fijngevoeligheid. Deze overste van de synagoge had een dochter die op sterven lag. Niets kon haar helpen, behalve misschien Jezus, als hij Hem op tijd kon bereiken. En dus komt hij naar Jezus toe rennen en smeekt Hem om zijn dochter te komen genezen voordat het te laat is. Jezus is onderweg en dan wordt Hij

opgehouden door deze zaak met de vrouw die aan bloedvloeïing leed. Uiteindelijk staat Hij stil en loopt Hij enkele seconden, of misschien enkele minuten, vertraging op. Hij is bijna bij het huis van de man en dan komt het bericht: „Te laat. Je hebt het niet gehaald. Je dochter is dood. Val Jezus niet langer lastig. Laat Hem gaan. Nu is er geen hoop meer.”

Wat moet de moeder de overste van de synagoge op dat moment in de schoenen zijn gezonken. Hij was bijna op tijd geweest. Zijn dochter had misschien nog geleefd als hij iets eerder was geweest. Tegen alle hoop in had hij gehoopt dat ze het misschien zou overleven, als hij Jezus maar op tijd daar kon krijgen. Maar dan komt het bericht: „Nee, het is te laat. Het is te laat. Je kunt haar net zo goed opgeven en Jezus Zijn weg laten vervolgen.”

Jezus wist natuurlijk onmiddellijk hoe diep dit bericht deze man zou treffen. Jezus sprak niet met de boodschapper en Hij wachtte niet tot de man iets tegen Hem zei. Hij keerde Zich eenvoudig naar Jaïrus en zei:

Wees niet bang.

Laat me het je voorlezen. Hij zegt:

Geloof alleen, dan zal ze weer beter worden.

Deze man had zojuist gezien hoe een vrouw die alleen maar geloofde, door haar geloof genezen was: de vrouw die aan bloedvloeïing leed. En nu zegt Jezus tegen hem: „Je dochter is gestorven, maar geloof alleen en ze zal genezen worden. Het komt goed met haar.”

Toen Hij het huis binnenkwam, stond Hij niemand toe mee naar binnen te gaan, behalve Petrus, Jakobus en Johannes. Deze drie mannen kregen vaak het voorrecht om met Jezus mee te gaan naar plaatsen waar de andere discipelen niet bij mochten zijn. Ze worden soms de binnenste kring genoemd: Petrus, Jakobus en Johannes. Nadat Jezus was heengegaan, werden zij de voornaamste leiders van de discipelen. Als onderdeel van hun opleiding liet Hij hen meer dingen zien dan de anderen zagen. Hij had hen ook bij Zich op de berg der verheerlijking en daar zagen ze dingen die de anderen niet zagen.

Deze drie mannen en de ouders gingen de kamer binnen waar het meisje dood lag. En er staat:

Allen huilden luid en bedreven rouw over haar. Hij zei: Huil niet; zij is niet gestorven, maar zij slaapt.

LUKAS 8:52

Dit waren beroepsrouwklagers die waren ingehuurd. Ze hadden blijkbaar als gieren rondgehangen terwijl ze ziek was en wachtten alleen maar tot ze stierf. Nu het bericht was gekomen dat ze gestorven was, begonnen ze te rouwen, omdat ze daarvoor betaald zouden worden. Ze lachten Jezus allemaal spottend uit toen Hij dat zei, omdat ze wisten dat ze dood was.

Maar Jezus stuurde hen allemaal naar buiten, nam haar bij de hand en riep:

Maar toen Hij hen allen naar buiten gestuurd had, pakte Hij haar hand en riep: Kind, sta op!

LUKAS 8:54

In het Aramees is dat:

En Hij pakte de hand van het kind en zei tegen haar: Talitha, koemi! Dat is vertaald: Meisje (Ik zeg je), sta op.

MARKUS 5:41

Toen keerde haar geest terug en ze stond onmiddellijk op. En Hij gaf opdracht haar iets te eten te geven. Haar ouders waren verbijsterd, maar Hij droeg hun op niemand te vertellen wat er gebeurd was. Toch lezen we in Mattheüs dat het nieuws daarover zich overal verspreidde. Blijkbaar waren ze dus niet in staat het nieuws voor zich te houden.

5

Jezus geeft leven aan de doden

Jezus wekt hier iemand uit de dood op. Dit is het eerste opgetekende geval waarin Jezus iemand uit de dood opwekte: dit twaalfjarige meisje, dat waarschijnlijk pas enkele ogenblikken of uren daarvoor gestorven was. Later wekte Hij nog een man uit de dood op, Lazarus, en een jongen of jongeman die de enige zoon was van een weduwe in de stad Naïn. We lezen drie keer dat Jezus mensen uit de dood opwekte. Misschien heeft Hij dat veel vaker gedaan. De evangeliën vermelden niet alles wat Hij deed, maar Jezus liet zien dat Hij de macht had om de doden op te wekken.

Bij één gelegenheid, in Johannes hoofdstuk 11, legde Hij het zo uit. Hij zei:

Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid.

JOHANNES 11:25-26

Jezus is Degene Die de doden levend maakt. En de Bijbel leert dat ieder mens geestelijk dood is, totdat hij tot Christus is gekomen en dit leven van Hem heeft ontvangen. Wij worden geboren zoals de Bijbel het zegt:

Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden,

EFEZE 2:1

Alleen Jezus is in staat ons geestelijk op te wekken tot het leven van God en ons uit deze toestand van dood in zonde te halen.

Als je je leven niet aan Christus hebt overgegeven, als je niet een van Zijn volgelingen bent, dan leert de Schrift dat je geestelijk dood bent, hoewel je lichamelijk en verstandelijk leeft. Geestelijk sta je niet werkelijk in contact met God. Je bent in duisternis. Misschien beschouw je jezelf als heel verlicht, maar de Bijbel zegt dat je dat

niet bent. Als je je tot Christus wendt, als je je geloof stelt in Hem Die voor jou gestorven en weer opgestaan is, zal Hij je leven geven. Verbind jezelf aan Hem en volg Hem al de dagen van je leven. We zullen hier nog meer over spreken.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 9:18-26
- Lukas 8:50
- Lukas 8:41-42
- Lukas 8:43-45
- Lukas 8:47
- Johannes 14:10
- Lukas 8:46
- Jakobus 1:6-7
- Lukas 8:48
- Lukas 8:49-50
- Lukas 8:52
- Lukas 8:54
- Markus 5:41
- Johannes 11:25-26
- Efeze 2:1

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.